

Prigode lovcev v malajskih džunglah

(Izvirni prevod za "Ameriško Domovino")

Njegova glava se je pričela tel s svojimi močnimi rogovi s edalje bolj povešati, nato pa klečen na kolena, slabotno ukajoč. Nenadoma pa se je zabil tudi z zadnjim delom leesa, se zgrudil na tla, iz gob-pa se mu je ulila kri.

Zdaj sem se spustil z drevesa ter se predvino približil mestu, ker je ležala moja karabinka, atem sem pobral, nato pa ob-al, opazujč bika v njegovem mrtvem boju. Nihče izmed talajev mi ni sledil in ko sem zaklalic, naj pride dol, niso ubogali. Končno sem u, da jih prepričam, da ni no-ne nevarnosti več, pognal eks-lozivno kroglo v tilnik.

Zdaj smo izkopali grob, ka-or smo položili Aliju, nato pa pravili skupaj svoje stvari ter toda kmalu se je premislil in napotili nazaj proti vasi. Mo-mrzlica je postala zdaj že ta-huda, da sem se večkrat one-vestil in da so me morali o-ta-nositi. V vasi sem več dni bival, da si naberem moči za ohod proti obali.

Od tu sem odšel najprej v galembang, kjer sem prebil prilje mesec med temi dobrimi i, kilalci; tu je bil tudi Alijev regam. Bila je moja dolžnost, da stni-rinesem Alijev kris staremu azno-adžiju, njegovemu stricu. Ko Urh starci hadži čul o smerti svoje-sina, je vprašal:

"Tuan, ali je junaska umrl?" "Da, in v mohamedanski ve-

je je koda goz rček gos inžan ci skul arjan To je pomenilo, da je bil zdaj a pojoj dobiti Ali gotovo v paradi-sa... Poleg seladgov so v teh otvorjih tudi tako zvani "gauri," hvalruga, nekoliko manjša vrsta odarivje govedi. O boju med tigerjem in gaurom pripoveduje l-travec zanimivo dogodo:

Malo pred večerom sva si s tnic-premjevalcem naredila na dre-olnies blizu malega jezera prime-dar sedež, kjer sva opazovala, že, kdaj pride divjačina. Noč je bila mirna in ugodna kitnja lov. Zdaj pa zdaj je zapihala gozapraca in zašušljala po džung-lavni. Prva se je oglasila nočna Vastica s svojo popevko. Mimo en tojega obraza je švignil noč-stnik metulj. V džungli je nekaj a ce-asmelo. Suhljad je pokala. Lačno ogledal sem v tisto smer in pašošlušal; ob robu džungle sem vse pazil nekaj temnega, kar je odnima hitro zopet izginilo v tem. Čakal je zopet vse tiho in mirno, čakal sem še vedno, kaj bo.

Malo pozneje se je zasljal v sti oklici iz notranjosti džun-gle glasnejši šum in pokanje uhljadi. Na planu je stopila elka žival. Nisem je spoznal, premjevalec mi je zašepetal: To je gaur. Domačin je videl težko kakor jaz. Tako je zavil nekoliko v stran, ta-vedo da nisem imel za strel ugodi-uznime smeri. Tik za njim sta stote-meli še dve živali, ki sta, sluteči norda nevarnost, hipoma zopet-zginili v džunglo. Gaur, ki je stal, je skočil proti jezeru ter kakor bliskoma obrnil, sklonil glavo k zemlji, kakor bi se ho-

V sak dan ena

Kateri dan je bil Washington rojen?

Po starem koledarju je bil George Washington rojen 11. februarja 1731, po novem pa 22. februarja 1732. Ko je angleški parlament sprejel Gregorijansk

Zapisnik 8. redne konvencije SDZ vršeče se od 10. do 19. septembra 1934, v Girard, Ohio

Prvo zasedanje

V pondeljek 10. septembra, točno ob 9:10 zjutraj pozove gl. predsednik SDZ, sobrat Frank Černe delegacijo k redu in odpre 8. redno konvencijo Slovenske Dobrodeline Zveze z sledečim nagonrom:

V imenu članstva Slovenske Dobrodeline Zveze tem potom otvarjam osmo redno konvencijo Slovenske Dobrodeline Zveze. Moj pozdrav vam! Sporoštani bratje in sestre, glavni odborniki in odbornice, delegatje in delegatine, to je osma redna konvencija Slovenske Dobrodeline Zveze in po pravilih v vseh ozirih sklepna. Držite se parlamentarnega reda, vaše besede naj bodo plemenite in plodonosne za posameznika in skupino, katero vrimo kot dobri in vestni člani naše procvitajoče Slovenske Dobrodeline Zveze.

Tri leta so minula odkar je bila zadnja redna konvencija v Slovenskem Delavskem Domu v Clevelandu, Ohio.

Od takrat je nemila smrt pobrala iz naše srede 146 bratov in sester in 16 članov mladinskega oddelka, med njimi sta bila tudi dva delegata zadnje redne konvencije, oba vneta delavca na društvem polju in zagovornika Slovenske Dobrodeline Zveze, katerih pogrešamo danes tukaj in to sta bila brata John Widervol, član društva Sv. Cirila in Metoda štev. 18 in Frank Gantar, član takojšnjega društva Slovenska Bistrica štev. 42., ki je predlagal in dosegel, da se osma redna konvencija danes vrši tukaj.

Vseh teh naših bratov in sester se ob otvoriti osme redne konvencije Slovenske Dobrodeline Zveze s spoštovanjem in hval-ježnostjo spominjam, zato vas pozivljam, da izkažete svoje so-čutje s tem, da vstanete z svojih sedežev.

Hitro so potekla tri leta in v tem času se je marsikaj spremeno-

Gospodarska kriza, katero smo čutili že pri zadnji konvenciji in vendar se nismo dovolj dobro pripravili, tako, da smo moralimeti izredno konvencijo, da je malo omilila gorje, da moramo vsaj članom za ašesment pomagati, da lahko ostanejo še dobrin aktivni člani Slovenske Dobrodeline Zveze, ker drugače bi jih bilo na stotine dolgoletnih članov črtanih.

Zavedati se moramo in gledati na to, da pravila uredimo tako, da bodo odgovarjala vsaj do prihodnje redne konvencije, da ne bo potreba nepotrebnih inicijativ in referendumu.

Pri vsakemu gospodarstvu na svetu se danes gleda nato, da se vsaka stvar izboljšuje, ravno tako moramo mi gledati nato, da gremo z duhom časa naprej, gotovo pa v smislu ustave in načelne izjave Slovenske Dobrodeline Zveze, katera je bila sprejeta pred dvajsetimi leti in še danes odgovarja.

Konvencija je najvišja postavna oblast, vi ste tista sila, vi ste tista postavna oblast, tisočiči je obrenih na vas in od vas se pričakuje, da napravite najboljša pravila, ki bodo v korist članstva in napredok organizaciji.

Društva so vas izvolila kot delegate in delegatine osme redne konvencije, izvolili so iz svoje srede najboljše može in žene, po-znam vas vse osebno, da imate velike izkušnje na društvem polju, zato boste lahko kos tej težki nalogi.

Zavedati se moramo, da nas čaka težko delo, večje kakor ga je imela še katera konvencija Slovenske Dobrodeline Zveze.

Zavedati se moramo, da članstvo S. D. Z. od nas vse mnogo pričakuje, in dolžnost naša je in odgovornost napram članstvu, da delujemo složno, bratsko in sestersko za procvit in napredok Slovenske Dobrodeline Zveze in njenega članstva.

Naša največja naloga je, da smo si tolerantni napram drug druem.

Stvarna kritika je vedno na mestu in stvarna kritika dela delavca ali gospodarja.

Kdor dela, dela včasih tudi napake, čeravno ne vedoma in iz napak se tudi učimo.

Ali poznate kakega človeka na svetu, ki nima nobene napake in ni nobene napake še v svojem življenju naredil? In če je kateri, potem še nič delal in je že s tem naredil največjo napako, ker ni nikdar nič v svojem življenju naredil.

Kdor je pa vedoma kaj zakrivil ali poneveril, naj se ga strogo obsoodi po pravilih S. D. Z.

Vi ste sodniki, sodite nepristransko, pošteno in pravično de-lo glavnega odbora.

Ne pustite, da bi se zanašalo sovraštu ali pa razdrojenost na tej konvenciji, delujmo nato, da si ohranimo bratsko in sestersko zavest in da damo vse naše sile in sposobnosti za dobrobit celokupnega članstva, s tem bomo pokazali, da smo vredni zaupanja, za kar nas je članstvo izvolilo.

Želeč mnogo dobrega uspeha osmi redni konvenciji, da bi Slovenška Dobrodelna Zveza rasla in napredovala in da gledamo na to, da pridobimo vse Slovane v državi Ohio, katerim dopuščajo naša pravila.

Posebno pa, da pridobimo našo mladino pod okrilje Slovenske Dobrodeline Zveze, ker mladina bo najboljši temelj in podlaga bodočnosti.

Delujmo tako, da jo podvojimo na članstvu in finančni pod-

lagi po priliki petindvajsetletnice, katerega bomo obhajali drugo leto dne 13. novembra 1935.

Bodite mi iskreno pozdravljeni in vam kličem: živel in dobro došli!

Gl. predsednik nato imenuje poverilni odbor, ki naj pregleda poverilne liste delegacije. V ta odbor so imenovani: Joseph Skuk, Genovefa Supan, Joseph Ponikvar, Kattie Kogoj, John Lazar, Joseph Trbižan, Agnes Zalokar, Agnes Skok, Frank Debevec.

Gl. predsednik vpraša gl. tajnika, če imajo vsi oni, ki so bili sporočani od društva za delegate, plačan asesment. Gl. tajnik poroča, da vsi.

Odobri se, da gl. nadzorni odbor pregleda poverilne liste povarnemu odboru.

Gl. predsednik sugestira, da bi šla zbornica naprej z delom v času, ko je poverilni odbor na delu. Zbornica se z sugestijo strinjajo.

Gl. predsednik nato čita spored konvencije, ki ga predloži zbornici in odobritev ali sprememb.

Nato gl. predsednik razloži, da če bi se zbornica strinjala z načrtom, da bi se zborovalo po odborih, da ima že te odbore odbrane, če jih hoče zbornica potrditi. Bere nato razne odseke in njih članstvo.

Nato se vname živahnna debata glede te ideje. Prva se oglasi k besedi sestra Brada, ki misli, da bi tako zborovanje ne bilo pravilno in priporoča, da zborujemo kot smo na prejšnjih konvencijah.

Delegatinja Močnik je tudi zato, da se vse stvari rešijo na

konvenciji.

Ludvik vpraša, če je dovolj prostora, da bi posamezni odbori lahko zborovali in če je delegacija na to pripravljena.

Abram misli, da bi se zborovalo po odsekih, toda vse bi se predneslo pred zbornico, kjer bi se vsaka stvar odobrila ali zavrgla. Priporoča, da se zboruje po odsekih.

Durn smatra, da temu sistemu nismo privajeni in bi konvencijo nazadnje le podaljšali.

Pollock vidi stvar za priporočljivo, toda ker takega načina zborovanja nismo vajeni, ne priporoča tega.

Bajt tudi ni za idejo, posebno letos še ne.

Dolčič je mnenju, da če bi hoteli to proizvajati, da bi bil moral glavnega odbora to idejo prej prinesti v javnost. Zato naj ostane po starem.

Pucelj predлага, da se debata o tem zaključi.

Zbornica torej osvoji predlog, da zborujemo po starem sistemu.

Gl. predsednik nato prebere spored konvencije, kot ga je odbor gl. odbor.

1. Pozdrav delegaciji po gl. predsedniku.

2. Gl. predsednik imenuje poverilni odbor; poverilne listine istih naj gleda gl. odbor.

3. Poročilo poverilnega odbora.

4. Čitanje imen delegatov in gl. odbora.

5. Volitev konvenčnih odborov: 1. predsednika, 2 podpredsednika, 2 zapisnikarja, konvenčnega tajnika in reditelja.

6. Ureditev dnevnega reda.

7. Poročilo gl. odbora.

8. Poročilo delegacije: poroča eden za vsako društvo.

9. Poročilo konvenčnih odborov.

10. Interpelacija gl. odbora.

11. Razno; razmotrivanje v korist organizacije.

12. Volitev gl. odbora, glasila in prostor prihodnje konvencije.

13. Zaključek konvencije.

Durn sugestira, da se bi volil odbor petih oseb, ki bi pregledalo gl. odbora.

Gl. predsednik svetuje, da naj bi delo vršil gospodarski odbor, ki bi tudi priporočal visokost dnevnice.

Penko predлага, da se sprejme dnevnici red kot predložen.

Lah priporoča, da bi gl. predsednik še enkrat prebral omenjene posamezne odbore.

Gl. predsednik tolmači, da bo zbornica volila odbore po potrebi.

Gl. predsednik da na glasovanje glede sporeda konvencije, ki se sprejme z veliko večino.

Gl. predsednik nato prebere zbornici spored zborovanja, in sicer:

1. Otvoritev seje.

2. Čitanje gl. odbora in delegacije po številkah.

3. Čitanje zapisnika in odobritev (zadnjih dveh sej).

4. Poročila raznih odsekov.

5. Odmor.

6. Nadaljevanje konvencije.

7. Čitanje dopisov in brzjavov.

8. Zaključek seje.

Abram priporoča, da se vključi čas zborovanja.

Trebec meni, da Abram ni na mestu, ker da se bo to določilo pozneje, ko bo sprejet poslovni red.

Gl. predsednik priporoča, da se določi čas zborovanja sedaj.

Pucelj je mnenju, da bi se sprejel najprej poslovni red in potem se določi čas zborovanja.

Abram predлага, da se sprejme poslovni red kot čitan. Predlog gre na glasovanje in je sprejet.

Na vrsto pride čas zborovanja.

Močnik predлага, da bi zborovali od 9 dop. do 6 zvečer.

Predlog ni podprt.

Centa predлага, da bi zborovali od 8 do 12 in od ene do 5.

Predlog podprt.

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

Berta je sunek spretno parala. "Gospod stražmojster, lahko pogledate moj potni list in moje listine."

"Ali je posedoval oni Hrvat ali pa še poseduje kako orožje?"

"Tega pa ne vem, gospod stražmojster."

"Vaš oče je tu umrl. Hotel vas je obiskati. Vi ste si nadejno drugo ime."

"Mati in vse sestre in bratje so umrli v siromaštvu, gospod stražmojster. Nisem hotela, da bi me bil vsakdo nanje spomnjal. Saj nisem mogla ničesar spremeniti in tudi ne bi mogla očetu pomagati."

"Hrvat ali Primorec, o katerem ste govorili, ali je ta vedel za denar?"

"Kak denar?"

"Potom vas na primer?"

"Ne vem sploh, o čem govorite."

"Izognil se je pogrešanemu?"

"Na skrivaj se je umaknil, ker ni hotel, da bi ga kdo kot jo je pripravilo na svet! Pro-

delavca ob tako pozni uri videl v gostilni."

"Ali je bilo kako nesporazumljene med pogrešanim in tem — Ilijom Sormanom?"

Niti najmanjši znak ni izdal zadetka. "Ne da bi jaz vedela."

Stražmojster je nenadoma prenehal, zaprl beležnico ter jo spravil v službeno torbo.

Počasi sta šla s tovarišem, tularnim stražmojstrom, ki je zunaj čakal, v dolino. Za njima je Horvatička na skrivnem stisnila pest. Ko bi temu zmešala par zrnic podganjega strupa med sladkor ali kavo, tudi ne bi bilo mnogo škode...

Kako da je vse to vedel, kako da je stavil vsa ta tako zahrbtna, nesramna vprašanja? Nevarnost ni še minila. Pričenjala se je šele. Horvatička je besno želela, da ne bi nikdar živila, ali vsaj živila po postavah in v poštenju. Prokleti naj bo telo njene matere, ki je izradovnosti pridružil.

Tu, v tej bližini je torej padel strel, ki ste ga slišali?"

Vidmar je v zadregi praskal znojno glavo. "Mislim, da, gospod stražmojster, a priseči ne bi mogel. Tako sem bil zaspan, da nisem pri tem niti najmanj mislil, niti na uro nisem pogledal. Na kresno noč se dogaja vsakojake stvari. Strel pač, nu — in obrnil sem se na drugo stran in že me ni bilo več."

"Tudi jaz sem čul strel," se je vmešal Košutnik. "Spal nisem, pač pa sedel še pri kresu. A natančne ure tudi jaz ne bi mogo povediti."

"Eno uro po polnoči, takoj sem doslej ugotovil," je pripomnil stražmojster. "Ali bi se ujemalo?"

"Ne, ne bi se ujehalo," je izjavil odločno Primož. "Kake do-

kleta naj bo tista strašna noč, ki je napravilo predčasno vdovo in gospodarico same sebe. Prokleti naj bodo vsi ti moški, ki morajo človeka takoj napraviti nosnega. Proklet naj bo ves ta svet z vsem svojim ustrojem in bojem za obstoj in proklete vse skušnjave..."

Opazovati vse, a nikakor se ne izdati, je premišljeval stražmojster. Ta stara, opolzka kača, ki se je še v precepuyzivala v klopčič, se napihovala, sekala. Dovolj vzrokov za domnevo in sumnje. Najti in dokazati bo pa težko ali sploh nemogoče. Pač je večkrat skočila na poskušano draženje in tudi usekala po nastavljeni šibi. Ali iz tega še davno ne bi mogel storiti spisa, ki bi ga lahko predložil sodniji. Nekaj ni bilo v redu v tej preklicani hiši. Nekaj, mnogo. Ko bi lahko pogrebel globlje do- li..."

Zagarski mojster je voljno in obširno povedal, kar je vedel. Vodil jeorožnika na mesto, kjer je našel krvavo sled in Košutnik, ki je baš pri žagi zaznamoval hlode ter z mojstrom izmenjal domače spomine, se jim je iz radovednosti pridružil.

"Moj Bog, kako naj bi? Kako vsak drug pač. Hrvati tam preko, ti nosijo vse opanke."

Stražmojster je postal pozoren. "Zakaj vprašujete? Ali mislite kaj posebnega pri tem?"

"Seveda mislim, ta prokleta duša! Ko pa tako zalezujem neko sumljivo opanko že cele teden!"

Gori v Selovcu v rujavi iloviči sem vidi odtis prvič, še danes ga vidim pred sabo, tako širokega in okroglega in nobenega človeka ni bilo v bližini, a sled je vendarle bila sveža, še od tistega jutra, bi stavljal. In potem še parkrat ob meji. In od tistega časa nekdo lovi. In padajo streli, kakor ta. Obstreljenega srnjaka sem tudi našel in oddal v grad. In vedno ta opanka, kakor bi jo duh pustil. To je že isti človek. A, naj čaka, ako jaz tega enkrat zalotim, tega psa..."

Stražmojster je dobrotljivo in po predpisih svaril. "Na, na, sicer nimam prav za prav tu v vaši deželi nobene pravice govoriti. A proti postavji se ne sme nihče pregrešiti. Ali ne bi bilo škoda za vas in vašo puško?..."

Tako, torej pri vas divji lovci love in vi menite, da je to v zvezzi z lastnikom te opanke?"

"Speči mi pojesti bi se dal, ako ni temu tako," je besno klel Košutnik. "Divjačina je od tistega dne nekam plastična in tudi menj je je. Par živali mi manjka. Jaz vendar ne morem biti povsod za temi prokletimi dušami!"

Orožnik je zamišljeno gledal Primoža s svojimi temnimi in strogimi očmi. "Ali vam nisem nekdaj dal nekaj razumeti? Se spominjate?"

"Morebiti; ne vem." Gorenje se je nenadoma zastrmel drugam. "Ako tega prokletnika zasacim, razum mu bom izpuštil iz glave in ga potem obesim na najbliže drevo."

Stražmojster obraz se je nenadoma zresnil. "Opozoriti vas moram, da v moji navzočnosti ne smete tako govoriti." Omilil je nekoliko strogi način. "Menim: ker pravite, da ne morete biti povsod. Le iskati morate na pravem mestu. Morebiti ste že na gorki sledi, a niti ne sluttite. — Dovolj. Vaše kranjske zadeve me ne smejo brigati..."

Opank je vsekakor mnogo na tem svetu. Kakega posebnega znamenja niste zapazili?"

"Ne razumem se na tako," je odvrnil Primož nejevoljno. "Saj to ni pošten čevelj z žebli in podkvijo, ta hrvatska copata."

"Vi tudi ne?" je vprašal orožnik Vidmarja.

"Ničesar. Pa saj je tudi bilo na drugo stran potoka."

"In vendar je tudi med opanaki razlika," je poučeval stražmojster. "Krpe na primer, odtisi šivov in često tudi odtisi okraskov ob strani. Tudi niso opanke različnih pokrajjin enake. Na to morate torej začasno paziti. — Tjakaj gori, pravi-

bre pol ure, tri četrti ure pred te, je vodila sled?"

"Prosim, stopite semkaj, gospod stražmojster. Nekaj maledi se še sedaj vidi. Lahko bi se pa tudi zvali sem dolni kakovosten." Oražnik je zamišljeno zapisoval.

"Zjutraj sem šel k jezu, da vidim te čudne krvave kapljice, je dejal žagarski mojster. "Tu na tem kupu gramoza najprej, potem preko poti, do potoka in ostrovan v gozd, tamkajle približno, nekaj kakor vlečka, kakor da je tu nekdo vlekel težko telo po listju. Sem si pač mislil, najbrž je kdo ustrelil kakega srnjaka in nisem več misil na stvar. Potem je prisla nevihta z nalinom in sedaj je seveda vse izprano in zabrisano. Tudi tisti kamen tam na sredi potoka je bil krvav in tam preko v blatu je bilo natančno poznati odtis noge, odtis opanke."

Stražmojster je zapisoval, Primož pa je poskočil, kakor da se mu je nenadoma posvetilo. — "Odtis opanke?"

"Seveda, sedaj bi tako izgledalo," je ugovarjal Vidmar, "ko je vse izprano in zabrisano. Tisti dan, tisto jutro pa je tako izgledalo, kakor da je nekdo vlekel za seboj srno ali sploh kak drugega težkega. Nekaj malega tudi jaz razumem."

"Pot divjačine," je vztrajal Košutnik.

"Na lastne oči se hočemo prepričati," je odločil stražmojster, "drugega itak ne moremo sedaj storiti."

"Težko sta korakala oba orožnika v svojih težkih škornjih in pasovih po strmem bukovem bregu. Vidmar ju je spremljal, Primož je trmolgil zadaj. V grmičevju je nenadoma stražmojster težko sope obstal. "Tu, tu bi bilo utegnilo vsekakor biti nekaj pokrito ali pa da je samo tu ležalo. Listje je sveže premaknjeno."

Vidmar se je muzal, Košutnik se je škodoželjno zasmajal. "Tu se je srna valila." Zadovoljno je pogledal naokolo. "Izgledal sploh kakor dober štand, lep odstrel na vse strani."

"A tu, škorja od tega debelca je vsekakor bila odgrnjena od kakega težkega predmeta."

"Tu se je ščegal srnjak in še velik povrh, gospod stražmojster. Tega bi mi moral odstreliti, kajti itak se pri nas hrani. Hrvati s svojimi zarjavilimi puškami bi ga itak samo zapakali..."

Stražmojster si je z veliko ruži. Tega vsekakor ni mogel imenovati kak srganjak. A vaše ovska čast!" Previdno je stražmojster svinčnik spravil v svoj službeno torbo. "In vendar ni samo pot divjačine, kakor si prej trdil. Še malo naprej moramo pogledati sedaj."

Primož, katerega je podžgal hvala, je marljivo iskal z nosom tleh. Biti orožnik, loviti ljudi, to tudi konečno ni tako slab.

A sled, ki je bila že skoro nevidna, se je izgubljala povpreč ob potoku. "Kam prideš to? Ta svinčnik? ... Morebiti vam je padel z robcem?"

Stražmojster je segel po svinčniku. "Moj svinčnik? Ne, saj ga imam tu. Vaš tudi ni, gospod Vidmar? Potem smo vsekakor nista nekaj." Preiskoval je na tančno kaka dva palca dolg svinčnik. "Hardmuth št. 3 se še lahko čita. Kaj čudni temni made-

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že SEDAJ.
L. R. MILLER FUEL INC.
1007 E. 61st Street. ENDICOTT 10

Moderna preša za grozdje!

Prešamo dopeljano grozdje proti mali odškodnini. Prodajamo sode, grozdje in mošt, najboljše kvalitete, po najnižjih cenah.

Kdor hoče dobro kapljico, ta naj jo naroči pri

THOM KRAŠOVEC
17721 WATERLOO RD.

Sodi, grozdje, mošt!

Kakor vsako leto, tako bomo tudi letos postregli z najboljšim blagom po najnižjih cenah.

Anton Fidel
672 E. 152nd St.

KER DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

CITA VSAK RAD

IMAJO

OGLASI

V TEM LISTU

največji uspeh!

Dober časopis je dober tovariš!

AMERIŠKA DOMOVINA

vedno prinaša
NAJNOVEJSE NOVICE
POUČNE ČLANKE
LEPE POVESTI

RAZNE
ZANIMIVOSTI

NOVICE IZ
STARE DOMOVINE